॥ ३८ ॥ धरोद्धारेनिमित्ते तत्प्रतिघातीहतः ॥ ३९ ॥ हिरण्यकशिपोर्वधेकारणंसूचयति हिरण्यकशिपुःपुत्रमिति ॥४० ॥ सर्वभूतानामात्मभूतम् कुतःसममनुस्यूतं ब्रह्मैवपश्यतीतितथातम् अतःप्रशांतंद्वेषादिरहितम् अतएवभगवत्तेजसास्पृष्टंव्याप्तम् उद्यमैःशस्त्रास्त्रप्रहारादिभिः ॥ ४१ ॥ विश्रवसःसुतौ ॥ ४२ ॥ न्यहनत् हतवानित्यर्थः तर्हितदेवकथनीयमित्युत्सुकंप्रत्याह रामवीर्यमिति ॥ ४३ ॥ कृष्णचक्रेणहतमंहोययोस्तौ त

जज्ञातेतौदितेःपुत्रौदैत्यदानववंदितौ ॥ हिरण्यकशिपुर्ज्येष्ठोहिरण्याक्षोऽनुजस्ततः ॥ ३८ ॥ हतोहिरण्यकशिपुर्हरिणासिंहरूपिणा ॥ हिरण्याक्षोधरोद्धारेबिभ्रतासौकरंवपुः ॥ ३९ ॥ हिरण्यकशिपुःपुत्रंप्रह्लादंकेशवप्रियम् ॥ जिघांसुरकरोन्नानायातनामृत्युहेतवे ॥ ४० ॥ सर्वभूतात्मभूतंतंप्रशांतंसमदर्शनम् ॥ भगवत्तेजसास्पृष्टंनाशक्नोद्धंतुमुद्यमैः ॥ ४१ ॥ ततस्तौराक्षसौजातौकेशिन्यांविश्रवःसुतौ ॥ रावणःकुंभकर्णश्चसर्वलोकोपतापनौ ॥ ४२ ॥ तत्रापिराघवोभूत्वान्यहनच्छापमुक्तये ॥ रामवीर्यंश्रोष्यसित्वंमार्कंडेयमुखात्प्रभो ॥ ४३ ॥ तावेवक्षत्रियौजातौमातृष्वस्रात्मजौतव ॥ अधुनाशापनिर्मुक्तौकृष्णचक्रहतांहसौ ॥ ४४ ॥ वैरानुबंधतीव्रेणध्यानेनाच्युतसात्मताम् ॥ नीतौपुनर्हरेःपार्श्वंजग्मतुर्विष्णुपार्षदौ ॥ ४५ ॥ युधिष्ठिरउवाच विद्वेषोदयितेपुत्रेकथमासीन्महात्मनि ॥ ब्रूहिमेभगवन्येनप्रह्लादस्याच्युतात्मता ॥ ४६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ नारदउवाच भ्रातर्येवंविनिहतेहरिणाक्रोडमूर्तिना ॥ हिरण्यकशिपूराजन्पर्यतप्यद्रुषाशुचा ॥ १ ॥ आहचेदंरुषाघूर्णःसंदष्टदशनच्छदः ॥ कोपोज्ज्वलद्भ्यांचक्षुर्भ्यांनिरीक्षन्धूमंबरम् ॥ २ ॥ करालदंष्ट्रोग्रदृष्ट्यादुःप्रेक्ष्यभृकुटीमुखः ॥ शूलमुद्यम्यसदसिदानवानिदमब्रवीत् ॥ ३ ॥

योःपापमेवहतंनतुताविवत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ येनकारणेनप्रह्लादस्याच्युतात्मता अच्युतैकचित्तत्वंतदपिब्रूहीतिशेषः ॥ ४६ ॥ इतिसप्तमेटीकायांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥७॥ द्वितीयेविष्णुरोषेणलोकंविप्लाव्यदानवैः तद्धतभ्रातृपुत्रादीनितिहासैरसांत्वयत् ॥ १ ॥ भगवद्द्वेषएवतद्द्वेषेऽपिकारणमित्याशयेनाह भ्रातरीत्यादिना एवंपक्षपातेनइंद्रस्यहितमिच्छता ॥ १ ॥ कोपेनउतअतिशयेनज्वलद्भ्याम् कोपाग्निधूमेनैवधूम्रमंबरंनिरीक्षमाणः ॥ २ ॥ करालदंष्ट्राभिर्युक्तयादृष्ट्यादुःप्रेक्ष्यंभृकुटीयुक्तंमुखंयस्यसः ॥ ३ ॥